

галуны принцип, які вызначыў развіццё чалавецтва – творчасць, што пацвярджае аналіз даследаванняў развіцця крэатыўнасці асобы.

МАГЧЫМАСЦІ БІБЛЕЙСКАЙ, АНТЫЧНАЙ І НАЦЫЯНАЛЬНАЙ МІФАЛОГІІ У ФАРМІРАВАННІ І У СТУДЭНТАў УЯЎЛЕННЯў АБ ФЭНОМЕНЕ ДЭЯЦІНСТВА

В.А.Грачова

Асаблівая роля дэяцiнства у жыццi чалавека, яго працягласць, перывыязашы і iншыя канстанты толькi параўнальна нядаўна (у гістарычных маштабах) сталi прадметам увагі вучоных, практыкаў, урэшце усяго грамадства. У станаўленнi ўяўленняў аб феномене дэяцiнства у студэнтаў-культуролагаў важную ролю адыгрывае выкладанне гісторыі педагогікі, а ў ім – у сваю чаргу – звяземства са старажытнымі, міфалагічнымі вытокамі таго, што сёння прынята называць агульначалавечымі каштоўнасцямі.

Спрадвечную мудрасць народаў міра, іх гістарычны вопыт (у тым ліку вопыт этычны і эстэтычны) змяшчаюць міфы. Сёння гэта ісціна нарэшце не мае патраб у доказах. Да апублікавання дадзенага разам з антычнай біблейскай міфалогіяй, а таксама паганскіх міфаў розных народаў, у тым ліку славян. Міфы даюць нам ўяўленне аб адыходзячых у таўшчыню стагоддзяў каранях менталітэту і нацыянальнага характару. Сюжэты і вобразы міфаў увайшлі ў творы розных відаў і жанраў мастацтва, сталі свайго рода мастацкім "эсперанта". Аднак публікацыя яшчэ не азначае глыбокага асваення матэрыяла усімі тымі, каму ён накіраваны, асобна будучымі культуролагамі. Нашы апытанні паказалі, што веданне міфалагічных сюжэтаў і вобразаў яшчэ не атала часткай ўяўленняў аб элементарнай гуманітарнай адукаванасці. Няясна пакуль, у якім узроўне метагодна знакоміць вучняў з міфалогіяй.

Трохгадовы вопыт выкладання у ВНУ гісторыі педагогікі і кантэкспе гісторыі мастацтва, а таксама выкладання сусветнай мастацкай культуры у школе з тэатральным ухілам дае падставу зрабіць першапачатковыя вывады аб месцы міфалогіі у вучэбным працэсе, аб уплыве вывучэння гэтага курсу на фарміраванне пэрагу ведаў і ўяўленняў. Нашы вывады датычацца зместа зьнятаў

і методикі їх правядзення.

У вобласці зместу заняткаў мы звернулі ўвагу на наступныя факты:

1. Чым маладзей аўдыторыя, тым вышэй яе Інтэрэс да сюжэту міфа (займальнасць, аванцюрнасць). У меншым узросце (пасля 16 гадоў) Інтэрэс да маральных выноў і рэальных падстаў і вытокаў міфа павялічваецца.

2. З метадалагічнай кропкі погляда найбольш пераканаўчым уяўляецца падыход стваральнікаў двухтомніка "Міфы народаў мира", якія разглядаюць любую міфалагічную сістэму як вобразна паэтычнае асмысленне нацыянальнай гісторыі, традыцый. Гэта дэталёва разнаважна размясціць матэрыял і выкладаць яго нейтральна, па-за рэлігійнай альбо агеістычнай прапаганды.

3. Поўнае і сістэматычнае выкладанне міфаў і суправаджэнні прыкладаў іх выкарыстоўвання ў міравым мастацтве дазваляе стварыць у вучняў школы цэласнае уяўленне аб асаблівасцях міфалагічнага мыслення; у адрозненне ад фрагментарнага выкладання ў курсе ВНУ. Гэта гаворыць на карысць уключэння курса міфалогіі ў якасці факультатыва ў старэйшых класах школы з мастацкім ухілам і на першых курсах ВНУ мастацтва.

4. Разам з агульначалавечымі каштоўнасцямі міфалогія дазваляе высвятліць псіхалагічную асаблівасць народаў, іх стваральшчы: адкрытую эмансывальнасць, аптымізм, "аванцюрнасць" грэкаў; славаную палкасць, мудрасць, любоў да дзяцей (чадолюбне) яўрэяў; паэтычнасць і дасціпнасць беларусаў, іх схільнасць да адухатварэння прыроды і сялянскай працы. Асаблівую ўвагу з пункту гледжання традыцый народнай педагогікі прыцягвае той факт, што беларускія багі гадавога каларэта уяўляюць сабой складаную сям'ю. У гэтай сям'і мноства разнастайных родзічаў усіх пакаленняў: дзеці Дзед, малодка Цапа, сталая красуня Ценя, стары Сюзя і гэтак далей.

У адносінах метадаў і прыёмаў выкладання новы навіранні такія:

1. Мноства імен, тэм, сюжэтаў дазваляе праводзіць кантроль і замацаванне матэрыялу ў форме віктарыяў, шпал, крэсвордаў, ігр тыпа папулярных тэлевізійных конкурсаў.

2. Маральныя высновы міфаў могуць стаць вясновай дыспутаў.

Напрыклад, "Ёшкі і дзеці" - чым ідэалам аддадзім перавагу антычным альбо біблейскім.

3. Творчы характэр спецыялізацыі дазваляе прапановаць і студэнтам і школьнікам заданні, якія патрабуюць вобразнай рэалізацыі: эсэды, розных жанраў (спенічныя, выяўленчыя, літаратурныя), стварэнне сцэнарыяў, шарад і г.д.

4. Параўнальны аналіз такіх вобразаў і сюжэтаў як "Іфігенія у Аулідзе", "Нараджэнне Гефеста", "Крон і краніды" (антычныя міфы); "Ахвяраванне Авраама", "Дачка Іафая", "Суд Саламона" (Ветхі Завет) - дазваляе сфарміраваць у студэнтаў уяўленні аб феномене дзяцінства, яго успрыяцці рознымі народамі старажытнасці. Увы Інтэрэс выклікае у студэнтаў практыка тагачасных уяўленняў дабрны і зла на сучасныя этычныя нормы.

Больш жыва зацікаўлена успрымаць гэты матэрыял студэнты спецыялізацыі "выяўленчае мастацтва", "фальклор у тэатры". Гэта значыць тая, у каго больш шырокі круг жывых асацыяцый з вучаемых абласцей мастацтва.

Такім чынам, уключэнне міфалогіі ў сістэму выкладання ВНУ культуры стварае больш спрыяльныя ўмовы не толькі для агульнай грамадскай адукацыі, але і для асваення студэнтамі складаных паняццяў з вобласці тэорыі і гісторыі педагогікі.

НАРОДНАЯ ПЕСНЯ ПАЎНОЧнай І ПАЎДНЕВАЙ БЕЛАРУСІ (ПАРАЎНАЛЬНЫ АНАЛІЗ)

А.В.Клеванец

Кафедра народных славаў праводзіць штогод фальклорныя экспедыцыі па вёсках і мястэчках рэспублікі. Шукаем і запісваем на магнітафонную стужку народныя пёны. Узімку студэнты робяць рэсепроўкі гэтых песень, і далей яны выкарыстоўваюцца у вучэбным працэсе і канцэртнай дзейнасці кафедры.

Фальклорныя матэрыялы кафедры папаўняюцца таксама і з іных крыніц. Многія студэнты дзённага і завочнага навучання запісваюць на магнітныя стужкі народныя песні па месце выхарства і прывозяць іх на кафедру. Адзін студэнт запісаў народныя песні на Беларускае, і яны існуюць у нас у якасці прыклада самых